

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/260/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309213567
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád XXXPastorek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2013:4309213567.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice JUDr. Arpádom Pastorekom samosudcom v právnej veci žalobcu: W. Y., T. XX.XX.XXXX, H. W., C.. B.. R. XXX/XX, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody 18.530,- EUR s prísl., takto

rozhodol:

Súd podanú žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca vo svojom podaní: „Žaloba pre nezákonné nesprávne úradné postupy, čo zákon neukladá“ z dňa 14.10.2009, ktoré doručil súdu dňa 19.10.2009 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť vzniknutú škodu v sume 18.530,- EUR s prísl.

Žalovaná sa k návrhu žalobcu do otvorenia pojednávania písomne vyjadrila svojim písomným podaním z dňa 15.7.2010, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.7.2010, v ktorom žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na pojednávanie sa žalobca nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, svojim podaním z dňa 22.10.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.10.2013 a preto súd s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila svojim podaním z dňa 21.10.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 25.10.2013 a preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalovanej s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

Súd sa počas konania pred svojim rozhodnutím oboznámil s obsahom spisového materiálu prečítaním nasledovných listín a to s návrhom na začatie konania z dňa 14.10.2009, ktorý bol súdu doručený dňa 19.10.2009 č.l. 1, návrh č.l. 2, potvrdenie č.l. 4, výzva č.l. 5, PNÚ č.l. 6, žaloba č.l. 7, podanie súdu č.l. 9, podanie navrhovateľa č.l. 10, 11 uznesenie č.l. 12-13, 14-15, vyjadrenie navrhovateľa č.l. 16, vyjadrenie odporcu č.l. 17-18, podanie súdu č.l. 20, podanie navrhovateľa č.l. 21-22, uznesenie č.l. 23-24, potvrdenie č.l. 26, podanie OP LV č.l. 27, podanie súdu č.l. 28, podanie OP LV č.l. 29, podanie súdu č.l. 30, uznesenie č.l. 31-32, 33-34, podania súdu č.l. 35-37, oznámenie MP V č.l. 38-39, oznámenie OR PZ LV č.l. 41, podanie odporcu č.l. 43-44, oznámenie OP LV č.l. 45, uznesenie OR PZ LV č.l. 46-48, podanie súdu č.l. 49, ospravedlnenie žalobcu č.l. 50-51, poverenie č.l. 52, zápisnica o pojednávaní

č.l. 53-54, ÚZ č.l. 55, podanie súdu č.l. 56, vyjadrenie odporcu č.l. 57, vyjadrenie navrhovateľa č.l. 59, ospravedlnenie navrhovateľa č.l. 60-61, ospravedlnenie odporcu č.l. 62.

Súd v tomto konaní mal jednoznačne preukázané rozhodné skutočnosti na základe ktorých súd zistil, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v sume 18.530,- EUR s prísl.

Žalobca v podanej žalobe vo svojom písomnom podaní z dňa 14.10.2009 na č.l. 1 uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody vo veľkom v rozsahu výkonom verejnej moci podľa § 4 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona 514/2003 a to nezákonným rozhodnutím OS Nové Zámky vo veci spisovej značky súdu 11 PS/16/2006, kedy v závere svojho podania na strane 2 okrem iných uviedol: „rotačné postupy, základné práva a slobody, šikanuje bezprávie, koná proti občianskej cti ľudskej dôstojnosti, ničí ľudské hodnoty ničí celoživotnú tvorbu, poškodzuje práva, koná protizákonne, vyrába ujmu na právach za čo žiadal zadosťučinenie vo výške škody 18.530 - EUR“ a na čísle listu predložil svoje podanie a to návrh - predbežné pre jednanie škody z dňa 12.10.2009. Ďalej žalobca vo svojom písomnom podaní z dňa 23.10.2010 na č. l. 21-2 len poukázal na znenie § 9 § ods. 1 a ods.2 a § 1 písm. a zák. č. 514/2003 Z. Z. a rovnako poukaz na to, že ak: „škoda vznikala v konaní podľa O.s.p. alebo v trestnom konaní, v konaní pred notárom, respektíve škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti a podľa žalobcu s poukazom na osobitný predpis § 4 ods. 1 písm. a) až 3 zákona číslo 514/2003 zbierky, táto vznikla v súvislosti s výkonom právomocí verejnej moci inému tyrané jemu alebo iným neľudským a hrubým zaobchádzaním závažnejším spôsobom čím si spôsobil ujmu na zdraví, aby inému zmaril úplné uplatnenie jeho základných práv a slobôd, keďže žalovaný ovplyvňuje súdy aby zamlčal zločiny proti ľudskosti aby trestnými činmi v jurisdikcii súdu zločiny proti ľudskosti ututlala pravdu....“ Rovnako žalobca vo svojom písomnom podaní z dňa 09.09.2013 na č. l. 50-1 súdneho spisu uviedol, že podľa jeho názoru: „s poukazom na § 17 ods. 1 zákona číslo 514/2003 a § 420 až 442 občianskeho zákonníka, že je nevyhnutné odškodniť a nahradiť skutočnú škodu v sume 18.530 eur vďaka škodovej udalosti, ktorú vytvorila cez nesprávny úradný postup štátna moc s použitím bieleho koňa, ktorého vyrobila cez porušovanie zákona 428/2000 o ochrane osobných údajov cez porušenie § 78 zákona číslo 40/1964, kde použili nie počaté nenarodeným cítia neživé, ktorej nemá spôsobilosť a nie je možné, aby takáto osoba fyzická mala práva a povinnosti bez vzniku narodenia, na ktorú nemožno vytvoriť spôsobilosť...“. „Pričom súd nemá oprávnenie pozmeňovať v mene predpísanú verejnú listinu cez nepravdivé tlmočnické a prekladateľské úkony, ktoré mala r. č. 521111/1860, ktorej nie je rodným číslom, nespĺňa podmienky stanovené zákonom číslo o 301/19 95 zbierky o rodnom čísle ... Súd cez nepravdivé tlmočnické a prekladateľské úkony pozmenil obsah právoplatného rozhodnutia, pozmenil kartu poistenca, pozmenil účastníka ktorému to zákon ukladá pozmenil obsah verejnej listiny ÚNZ potvrdenie o pracovnej neschopnosti číslo A. W. - XXXXX - XX pozmenila meno L. Y. na W. Y.“ Ďalej žalobca na č. l. 59 - 60 súdneho spisu svojím podaním z dňa 27.09.2013 a z dňa 22.10.2013 žiadal „Štátnu moc pri výkone verejnej moci zneužívať inštitút zákonu a vykonanie bez právneho dôvodu a tak zasahovala do práv a oprávnených záujmov ich čo nesmie byť a to sa praktizuje Preto tento orgán na to povolaný sám ochraňuje, alebo narušuje možnosť domôcť sa ochrany u toho orgánu, ktorý je na to povolaný, aby zneužívali inštitút zákona ...“ „...aby sa písomne fyzická osoba vyjadrila k veci, ktorá je ako právne bez základným v celom obsahu vyjadrenia odporcu“. Napokon na nasledujúcej strane žalobca namieta predvolanie ďalej uvádza že že sudcovia okres Levice jednoznačne ignorujú niektoré ustanovenia ústavy článok 2 ako aj 46 ods. 3 právo na odškodné, ktorí nikdy neodškodnia škodovú udalosť ktorá vznikla cez súdy prokuratúry I.. V. Š. C.. jej manžel na OS Levice N.. I. S. okresný prokurátor, sudkyňa J. Y. machináciami s pozemkami a ďalšie veci vyprodukovali určenie nemocenského obdobia bez oprávnenia bez príslušnosti a rozhodli o ňom že na nárok na nemocenské obdobie použijú diel II. T 213 182 a to tak, že nepredpisujú verejnú listinu, ktorá nemá predpisové náležitosti zákona č. 301/1995 zbierky o rodnom čísle ktorý vydal nepredpisovú listinu zmenou zámenou orgánu, ktorý vydal nepredpisovú listinu nekompetentnými pečaťami, podpisom a ktorý nespĺňa § 37 zák. č. 98/1995 o liečebnom poriadku ...

Žalovaný vo svojom písomnom podaní z dňa 15.07.2010 na č. l. 17, ktoré doplnil svojim písomným podaním z dňa 23.08.20013 na č. l. 43-4, 57 a počas výsluchu povereného zástupcu žalovaného N.. N. C. dňa 16.09.2013 na č. l. 55 uviedol, že toto podanie žalobcu je absolútne nejasné a nezrozumiteľné je neurčité a zmätočné nie je z neho zrejme, že na základe akých skutočností respektíve na základe akého nesprávneho úradného postupu respektíve nezákonného rozhodnutie mala vzniknúť žalobcovi škoda v sume 18.530,- EUR pre ktoré by podľa zákona 58/1969, respektíve 514/2003 zodpovedá Slovenská republika.

V zmysle zákona č. 58/1969 Z. Z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ktorý zákon bol účinný od 01.07.1969 do 30.06.2004) platí, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia a podľa ods. 2 platí, že zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť z čoho je zrejmé, že platí zásada tzv. objektívnej zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu.

Nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezruší príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 58/1969 Z. Z. a podľa ods. 2 platí, že ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa podľa § 3 vyššie citovaného zákona platí, že možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom podľa § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Z. Z. a ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený podľa § 10 domáhať nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 58/1969 Z. Z. (za sledované obdobie) platilo, že štát zodpovedal za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že žalobca má výlučné dispozičné právo pri uplatnení nároku v otázke určenia okruhu účastníkov konania a to pasívne legitimovaného účastníka konania.

Na základe § 22 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 58/1969 Z. Z. o zodpovednosti za škodu ... je zrejmé, že právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Najneskôr sa toto právo podľa ods. 2. premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Ak je potrebné nárok predbežne prerokovať podľa ods. 3. na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplyní. V zmysle ustanovenia § 23 citovaného zákona platí, že právo na náhradu škody podľa prvej časti druhej hlavy sa premlčí za rok odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť oslobodzujúce rozhodnutie alebo rozhodnutie odsudzujúce na miernejší trest alebo rozhodnutie, ktorým bolo trestné konanie zastavené.

V zmysle § 1 písm. a, písm. c zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2004 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov platí, že tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci a rovnako upravuje podľa písm. c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Na účely citovaného zákona podľa § 2 platí, že výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 514/2003 platí, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

V zmysle ods. 2 sa zodpovednosti podľa predchádzajúceho odseku nemožno zbaviť.

V ustanovení § 4 uvedeného zákona sú vymedzené orgány konajúci v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

Podľa ods. 2 ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Na základe § 6 ods. 1 a ods. 2 uvedeného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 15 ods. 1, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

V zmysle ustanovenia § 19 zák. ods. 1 až ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. Z. sa právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo

škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 420 ods. 1 až ods. 3 Obč. zák. platí, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia podľa § 443 Obč. zák. a v zmysle ustanovenia § 442 ods. 3 Obč. zák. platí, že škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením od predošlého stavu.

Súd mal snahu skutkovú situáciu objasniť a na to nadväzujúcu právnu kvalifikáciu ustáliť aj za osobnej účasti žalobcu na pojednávaní a za tým účelom súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podanej žalobe, ktorá sa súdu javila ako veľmi nejasná a len akási účelová konštrukcia, ktorá je nejednotná s množstvom vzájomných rozporov. V podanej žalobe a ani po doručení vyjadrenia sa k žalobe žalobca neoznačil v zmysle § 6 a súvis. ustanovení zák. č. 514/2003 Z. Z. a § 4 ods. 1 zák. č. 58/1969 Z. Z. konkrétne nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, ktorý bol zrušený, zmenený, kedy, kým, neoznačil rozhodné skutkové okolnosti a základu uplatneného nároku, na preukázanie svojich tvrdení, nepredložil a ani len neoznačil relevantné dôkazy, napriek tomu že zo strany súdu bol v tomto smere poučený podľa § 120 Obč. súd por. od ktorých skutočností si žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody.

Žalobca na č. I. 2 súdneho spisu súdu predložil len svoje písomné podanie z dňa 12.10.2009, ktoré podanie súd žalobcovi doručil, ten uvedené skutočnosti nevedel vyvrátiť, na základe ktorých si mal žalobca vopred uplatniť svoj nárok podľa § 10 a § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Z. Z. aj podľa § 9 a 10 ako aj § 15 a súvis. ustanovení zák. č. 514/2003 Z. Z. je obligatórnou podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia práva.

V prejednávacom prípade súd uplatnený nárok na náhradu škody posudzoval pri konkurencii všeobecnej úpravy nároku na náhradu škody podľa Občianskoprávnej úpravy a špeciálnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov podľa zák. č. 58/1969 Z. Z. ako aj zák. č. 514/2003 Z. Z.

Súd v rámci hodnotenia dôkazov dospel k presvedčeniu že žaloba žalobcu nie je dôvodná na tom základe, že neobsahuje ani len najzákladnejšie skutočnosti, ktoré sú absolútne nevyhnutné na posúdenie nároku ako napríklad označenie rozhodnutia resp. označenie nesprávneho úradného postupu orgánu, ktorý sa mal uvedeného postupu dopustiť. Ďalej sa súd nemohol vysporiadať ani s ďalšou podmienkou uplatneného nároku podľa § 3 zák. č. 58/1969 Z. Z. a § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. Z. , či si žalobca uplatnil všetky riadne opravné prostriedky všetky mimoriadne opravné prostriedky ako aj všetky ďalšie právnym prostriedkom upravené formy upozornenia štátneho orgánu na nedostatky v aplikácii práva. Podľa súdu je zrejmé, že formy upozornenia štátneho orgánu sú značne početné a to napríklad podľa zákona o sťažnostiach ako aj radom ďalších všeobecných záväzných práv pravidiel bez právneho základu pre vznik priamych právnych účinkov na odstránenie namietnuté ho porušenia práva.

Žalobca nepredložil žiadne doklady o vzniku škody, neuviedol kedy bola škoda žalobcu spôsobená a to práve v sume 18.530,- EUR. Nešpecifikoval výšku škody s prihliadnutím na svoju osobu, doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, vzhľadom okolnostiam, za ktorých k uvedeným skutočnostiam došlo k závažnosti následkov, ktoré vznikli v súkromnom respektíve spoločenskom živote žalobcu. Nakoľko žalobca súdu nepredložil a ani neoznačil žiadne konkrétne rozhodnutie, ktoré bolo zmenené, resp. neoznačil žiadny úradný postup, ktorý je v rozpore so zákonom preto súd najprv posúdil jeho podania (ako samotný návrh tak aj jednotlivé doplnenia) ako označenie skutočností, na základe ktorých malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, preto súd spisový materiál dostúpil na GP SR za účelom riešenia doručeného návrhu svojím rozhodnutím čís. kon.: 14C 260/2009-23, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2012. Písomným podaním OP Levice z dňa 22.02.2013 na č. I. 29 súdneho spisu pod čís. kon. 1 Pn 517/12-15 bol súd vyzvaný o tom, že uznesením vyšetrovateľa ORPZ sp. zn. ORP-629/OEK-LV-2012 z dňa 21.08.2012 bolo odmietnuté trestné oznámenie žalobcu pre podozrenie

zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky.

Ako je zrejmé zo xerox-kópií rozhodnutí OP Levice žalobca bol prepustený z väzby dňa 30.06.2005 pod čís. kon.: 2Pv 458/2003-199 a trestné konanie pre trestný čin podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Z. zák. falšovania pozmeňovania verejnej listiny bolo Uznesením OP Levice pod čís. kon.: 2Pv 458/2003-411 právoplatne zastavené, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 02.08.2006, preto súd uplatnený nárok zamietol.

Napokon mal súd z pripojeného rozhodnutia OS Nové Zámky čís. kon.: 11 Ps 17/2007355, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2010 zistené, že súd konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony žalobcu zastavuje, ktoré konanie ako je zrejmé z odôvodnenia tohto rozhodnutia, bolo zahájené na základe podnetu OP z Levíc dňa 31.07.2006 a ďalej súd z odôvodnenia zistil, že žalobca súdne zásielky nepreberal, pojednávaní sa nezúčastňoval a nakoľko pod dobu takmer 3 rokov sa nepodarilo zabezpečiť prítomnosť žalobcu, opakované pokusy o jeho predvedenie znalcovi boli bezúspešné preto prokuratúra ponechala súdu na zváženie rozhodnutie o zastavení konania.

Na základe uvedených skutočností je nadmieru obťažne preukázať vznik škody z uvedeného konania, ktorého sa žiadnym spôsobom nezúčastnil, súdne zásielky nepreberal, vytýčených termínov pojednávaní sa ani raz na OS v N. Zámkoch nezúčastnil, k ustanoveným znalcom sa nedostavil, jeho prítomnosť na vyšetrovaní u znalca sa nepodarilo ani len opakovanými pokusmi predvedenia prostredníctvom PZ SR zabezpečiť. Podľa súdu je zrejmé, že na základe týchto skutočností vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody zo súdneho konania vedeného na OS v N. Zámkoch pod sp. zn. 11 Ps 17/2007, žalobcovi škody nemohla vzniknúť.

Na základe uvedených žalobca nepreukázal základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu objektívneho charakteru sú:

- porušenie právnej povinnosti (protiprávny stav),
- vznik škody ako majetkovej ujmy,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť bezprostredné a nie sprostredkované a predpokladá sa že šlo o zavinenie škodcu, jedine zavinenie má subjektívny charakter, ktorým rozumieme psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode.

Žalobca sa na pojednávania pravidelne ani jedenkrát nedostavuje, preto súd pri svojom rozhodnutí mal obmedzené možnosti a mohol vychádzať len z existujúceho obsahu spisového materiálu bez relevantného vyjadrenia žalobcu k nevyhnutným podmienkam konania. Uvedeným prístupom sa žalobca sám vylúčil z možnosti vyvrátiť tvrdenia žalovanej. Výkon ktoréhokoľvek subjektívneho občianskeho práva predpokladá, že sú splnené určité náležitosti a výkon práva nesmie byť v prvom rade bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iného a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Výkon práva ktorý síce zodpovedá zákonu nemusí byť ešte vždy zároveň aj v súlade s dobrými mravmi a takémuto právu je možné odoprieť resp. neposkytnúť ochranu. Typickým výkonom práva, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi je šikanózný výkon práva t. j. výkon práva vykonávaný nie za účelom preukázania rozhodných skutočností, dosiahnutia určitého cieľa, ale úmyselným podávaním bezdôvodných návrhov dlhodobo vo väčšom množstve (ako je zrejmé zo spisových značiek, len niektorých konaní, (napr. bez kal. r. 2013) vedených na OS LV , ktoré boli iniciované zo strany žalobcu, s nepatrným rozdielom v podmienkach konania, pre ktoré sa konanie nedá zastaviť napr.: 11 C 44/2012, 11C 175/2012, 11 V 319/1998, 14 C 119/2004, 8 C 39/2004, 6 C 17/2005, 14 C 251/2005, 7 C 172/2005, 12 C 263/2005, 10 C 45/2005, 11 C 120/2006, 9 C 160/2006, 11 C 213/2006, 11 C 37/2008, 14 C 51/2008, 7 C 21/2008, 11 C 93/2008, 11 C 94/2008, 14 C 103/2008, 7 C 58/ 2008, 6 C 79/2009, 11 C 83/2009, 11 C 87/2009, 14 C 87/2009, 12 C 89/2009, 14 C 91/2009, 14 C 97/2009, 11 C 110/2009, 14 C 257/ 2009, 12 C 257/2009, 12 C 9/2010, 9 C 14/2010, 7 C 50/2010, 14 C 34/2010, 11 C 34/2010, 7 C 21/2010, 12 C 51/2010, 14 C 51/2010 , 11 C 104/2010, 9 C 188/2010, 6 C 188/2010, 14 C 211/2010, 11 C 211/2010, 13 C 61/2010, 14 C 200/2010, 11C 16/2011, 14 C16/2011, 13 C 7/2011, 14 C 23/2011, 11 C 38/2011, 9 C 56/2011, 9 C 108/2011, 12 C 156/2011, 9 C 231/2011, 14 C 14/2012, 14 C 22/2012, 9 C47/2012, 13 C 9/2012, 12 C 2/2012, 16 C 33/2012, 9 C 98/2012, ktoré skutočnosti nepochybne svedčia o zneužití subjektívneho práva a poškodzovania druhého účastníka konania a aj zaťažovania súdu.

Žalobca v tomto konaní nepreukázal, že mu vznikla škoda a nepreukázal ani tú skutočnosť, že by akékoľvek konanie žalovanej či už úmyselné tak aj nebanlivostné mohlo byť v príčinnej súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody.

Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

Súd o náhrade trov konania rozhodol tak že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal podľa 151 ods. 1 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia platí, že o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V konaní úspešný účastník konania v procesnom postavení žalovanej si neuplatnila nárok na náhradu trov konania preto súd o trovách konania rozhodol tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Na základe uvedených skutočností rozhodol súd tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v 2 písomných vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť: proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.